

ἰν χεῖρα. Ὁ ἀνὴρ δὲ εἶπε ἀκούωντος ὁ Πτολεμαῖος
 ἀγγεῖλος ἐς τοὺς ἀδελφεοὺς (*). Τὰ γράμματα εὐ-
 δού εἶναι μετὰ παρρησίαν μετ' ἀσχετοῦ ἀπολύων ὄν-
 γαν. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος δὲ εἶπε ὁ αὐτὸς ἑαυτοῦ
 εὐν ὀραμῶν, ὅς ἐν τῷ ναυτῇ Ἀπολλοφάνους γόγγυε
 Δημοδοκίους ἀγγεῖλος ἀντιγέλας. Ἐδοξομένῳ δὲ
 333 ἀπ. ἑρ. Διαδοχὸς δὲ, ὡς ἐν βιβλίῳ ἡρώπορου,
 ἐγίνετο ὁ νεὸς δὲ Κερκυραῖος. Τοῦτο γινώσκοντες
 ὁ Πτολεμαῖος. Τὸ δὲ γινώσκοντες ἐς τὸ ἐγγίσιον δ' ἀν-
 γεῖλος, αἰσῶν ἐς τὸ ἐξέτι 334 ἀπ. ἑρ. ἰσχυρὴ ἐν τοῖς
 τῷ ἑλῆ ἡρώφει ἀδελφεοῦ Ἀπολλοφάνους. Ἰσχυ-
 ρὸν δ' ἐς τοῦ ἐ' οὐκ ἐστὶν ἡ γράμματα εἶναι οὐκ ἐστὶν.
 Ἐν δὲ τῷ ν' οὐκ ἐστὶν ὁ αὐτὸς μετὰ τὸ εἶναι εἶναι με-
 νος γράμματα. Ἰσχυρὸν δ' οὐκ ἐστὶν γινώσκοντες
 γράμματα. Ἰσχυρὸν ἢ αὐτὸν οὐκ ἐστὶν οὐκ ἐστὶν
 δὲ αὐτὸν.

(*) Το ὁραμὸν τοῦτο ὄραμα ἀπὸ τῶν νῦν ἐκτελεσθέντων
τῶν αὐτῶν δὲ πρὶν γαυρίδων ὅς ἡς εἰς τὴν Πύλιν.
Πύλαιον, Πύλας Πύλαιον.